

ALEXANDER J. BĚLOHLÁVEK
RENÁTA HÓTOVÁ

BIEGLI
W ŚRODOWISKU
MIĘDZYNARODOWYM

w postępowaniu:
sądowym cywilnym i karnym
oraz arbitrażowym,
a także w sporach inwestycyjnych

BIEGLI
W ŚRODOWISKU
MIĘDZYNARODOWYM

w postępowaniu:
sądowym cywilnym i karnym
oraz arbitrażowym,
a także w sporach inwestycyjnych

ALEXANDER J. BĚLOHLÁVEK
RENÁTA HÓTOVÁ

BIEGLI
W ŚRODOWISKU
MIĘDZYNARODOWYM

w postępowaniu:
sądowym cywilnym i karnym
oraz arbitrażowym,
a także w sporach inwestycyjnych

Wydawnictwo C.H. Beck
Warszawa 2011

Propozycja cytowania:

Alexander J. Bělohávek, Renáta Hótová,

Biegli w środowisku międzynarodowym w postępowaniu:
sądowym cywilnym i karnym oraz arbitrażowym, a także
w sporach inwestycyjnych, Warszawa 2011

Redaktor prowadzący: Natalia Adamczyk

Ilustracja na okładce: © Neustockimages

Wydanie oryginalne – czeskojęzyczne – zostało wydane nakładem
Wydawnictwa C.H. Beck Praga.

© **Wydawnictwo C.H. Beck 2011**

Wydawnictwo C.H. Beck Sp. z o.o.

ul. Bonifraterska 17, 00-203 Warszawa

Skład i łamanie: Marcin Teodorczyk

Druk i oprawa: Elpil, Siedlce

ISBN 978-83-255-3337-3

ISBN e-book 978-83-255-3440-0

Motto:

„Świadek zeznaje o czymś, co widział, ale czego nie rozumie. Biegły zeznaje o tym, co wprawdzie rozumie (a przynajmniej powinien rozumieć), czego jednak sam nie widział i przy czym nie był obecny. Sąd rozstrzyga (na podstawie stanu faktycznego) to, czego nigdy nie widział i najczęściej wcale nie rozumie”.

(Autor nieznany, wypowiedź ta jest zwykle przytaczana na pierwszych wykładach z różnych gałęzi prawa procesowego)

Auctorium – o Autorze

Prof. Dr. et Mgr., Ing. (oec) Alexander J. Bělohávek, Dr. h. c. jest absolwentem Wydziału Prawa Uniwersytetu Karola (UK) w Pradze, wcześniej studiował także na Wydziale Prawa Uniwersytetu Jana Ewangelisty Purkyniego w Brnie (dziś Uniwersytet Masaryka w Brnie). Pierwsze stopnie naukowe (w specjalności prawo cywilne I.) otrzymał na Wydziale Prawa UK w Pradze na początku grudnia 1993 r.

W latach 1991–1996 wykładał na Wydziale Prawa UK w Pradze w Instytucie Praw Autorskich, Prawa Przemysłowego i Prawa Konkurencji, ostatnio w Katedrze Prawa Handlowego i Gospodarczego – w Zakładzie Prawa Prywatnego Międzynarodowego tejże uczelni. Od 1992 r. pracuje w Katedrze Prawa Wydziału Ekonomii Wyższej Szkoły Górniczej – Uniwersytetu Technicznego w Ostrawie (CZ). Jest członkiem rady naukowej ds. podyplomowych studiów doktoranckich na Wydziale Ekonomii Wyższej Szkoły Górniczej – Uniwersytetu Technicznego w Ostrawie (CZ) oraz na Wydziale Prawa Uniwersytetu Masaryka w Brnie (CZ).

Stopień naukowy **docenta** został mu nadany w 1996 r. Od 1993 r. świadczył usługi prawnicze, a od 1994 r. prowadzi kancelarię adwokacką w Pradze z licencjonowaną filią w USA (New Jersey). Dnia 1.4.2001 r. uzyskał stopień naukowy **profesora**.

W 1992 r. Wydziały Prawa i Ekonomii Uniwersytetu w Kijowie nadały mu również tytuł *doctor honoris causa*.

Poza praktyką adwokacką i działalnością pedagogiczną pełni także szereg funkcji, jest członkiem kilku ważnych zagranicznych instytucji, stowarzyszeń i komisji. Jest przewodniczącym Światowego Związku Adwokatów *The World Association of Lawyers* (z siedzibą w Waszyngtonie, D.C./USA), członkiem Rady Nadzorczej (*Board of governors*) Światowego Związku Prawników *The World Jurist Association* (Waszyngton, D.C./USA), członkiem IBA (*International Bar Association*).

Jest również arbitrem w Trybunale Arbitrażowym przy Izbie Gospodarczej Republiki Czeskiej i Izbie Rolniczej Republiki Czeskiej ds. sporów krajowych i zagranicznych, Międzynarodowym Trybunale Arbitrażowym Izby Gospodarczej Austrii, Międzynarodowym Trybunale Arbitrażowym przy Izbie Przemysłowo-Handlowej Ukrainy w Kijowie, rozstrzyga spory w ramach uprawnień Międzynarodowego Trybunału Arbitrażowego ICC (Międzynarodowej Izby Handlowej) w Paryżu oraz według Regulaminu UNCITRAL.

Ponadto jest członkiem Międzynarodowego Trybunału Arbitrażowego przy Międzynarodowej Izbie Handlowej (ICC), Szwajcarskiego Stowarzyszenia Arbitrażowego (ASA), Austriackiego Stowarzyszenia Postępowania Arbitrażowego, Niemieckiego Instytutu Postępowania Arbitrażowego (DIS), Londyńskiego Sądu Arbitrażu Międzynarodowego (LCIA), Międzynarodowej Izby Handlowej (*ICC/International Chamber of Commerce*), przewodniczącym komisji arbitrażowej – ICC (Komisja Narodowa RCz), ASIL (*American Society of International Law*), członkiem stowarzyszonym Law Society of England and Wales, członkiem ILA (*International Law Association, Headquarters branch*, Londyn) oraz wielu innych organizacji międzynarodowych.

Ponadto jest autorem bez mała 30 monografii (w języku czeskim, niemieckim, angielskim, rosyjskim, ukraińskim i polskim), ponad 300 specjalistycznych artykułów przede wszystkim z zakresu międzynarodowego prawa prywatnego, procesowego, handlowego i finansowego.

W Republice Czeskiej jest członkiem rady redakcyjnej czasopisma *Časopis pro právní vědu a praxi* wydawanego przez Wydział Prawa Uniwersytetu Masaryka w Brnie, biuletynu *Bulletin advokacie* wydawanego przez Czeską Izbę Adwokacką w Pradze oraz *The Lawyer Quarterly*. Jest jednym z głównych redaktorów roczników *Česká ročenka mezinárodního práva* (*The Czech Yearbook of International Law*) oraz *Česká (č. Středoevropská) ročenka pro rozhodčí řízení* (*The Czech [č. Central European] Yearbook of Arbitration*) jak i periodyku *Rome Case Law* (*Rome Convention – Rome I and II Regulation Case Law*). Jest członkiem rady redakcyjnej czasopisma *Law and Technology* wydawanego w Waszyngtonie, D.C., członkiem rady naukowej oraz rady wydawniczej Instytutu Prawa Międzynarodowego, Prawa Prywatnego Międzynarodowego, Prawa Unijnego i Prawa Konstytucyjnego *Lex Lata* w Hadze (Holandia) i in.

Wykłada w kraju i za granicą (spośród krajów, w których wykładał na uniwersytetach, można wymienić np. Niemcy, Holandię, Austrię, Szwajcarię, Polskę, Ukrainę, Irlandię, Afrykę Południową, Katar, Indie, Australię, USA i in.).

Auctorium – o Autorce

Prof. Ing. (oec) Renáta Hótová, Dr. jest absolwentką Wydziału Ekonomicznego Uniwersytetu Technicznego (VŠB) w Ostrawie. Pierwsze stopnie naukowe (w specjalności ekonomika przedsiębiorstw) uzyskała na swoim macierzystym Wydziale w 1998 r. W latach 1991–2008 wykładała na tymże uniwersytecie oraz kierowała na nim Katedrą Rachunkowości. Stopień naukowy **docenta** uzyskała w 2002 r., a w marcu 2009 r. został jej nadany stopień naukowy **profesora**.

Profesor *Hótová* jest także członkiem Rady Naukowej Uniwersytetu Śląskiego w Opawie. Jest też doradcą podatkowym, biegłym rewidentem, biegłym sądowym w zakresie ekonomii, prowadzi również instytut ekspertyz sądowych.

Niezależnie od powyższej działalności pełni szereg funkcji, jest członkiem wielu ważnych krajowych i zagranicznych instytucji, stowarzyszeń i gremiów. Jest członkiem Międzynarodowego Stowarzyszenia *off-shore*, *The World Jurist Association* oraz Czeskiego Towarzystwa Ekonomicznego.

Ponadto została mianowana przez Ministra Sprawiedliwości Republiki Czeskiej członkiem komisji egzaminacyjnej syndyków masy upadłości oraz komisarzem egzaminacyjnym przy Izbie Doradców Podatkowych, jest także członkiem wielu innych komisji.

Jest autorem kilku monografii (w językach: czeskim, angielskim, polskim i rosyjskim) oraz wielu artykułów opublikowanych w specjalistycznych wydawnictwach krajowych i zagranicznych.

Gratiarum – Podziękowanie

Za przydatną pomoc i wsparcie przy opracowaniu niniejszej publikacji autorzy dziękują swoim kolegom, zwłaszcza (choć nie tylko) Mgr. *Petrowi Kallowi*, JUDr. *Filipowi Černemu*, Mgr. *Lukášowi Havlowi*, Mgr. *Tereze Profeldovej*, Mgr. *Tomášowi Řezníčkowi*, *Marianie Jungwirthovej*, Mgr. *Elišce Šrotovej*, dr. *Marcinowi Czepelakowi* i *Katarzynie Jesionce*.

Za cenną pomoc w zakresie językowego i technicznego przygotowania niniejszej publikacji autor dziękuje zwłaszcza PhDr. *Světlušce Sobolovej*, PaedDr. *Milenie Frydrychovej*, *Janowi Halfarowi*, *Františkowi Halfarowi*, *Naděždzie Motyčkovej*, *Lence Němečkovéj* i *Ing. Karlowi Nohavowi*.

Prof. Dr. Alexander J. Bělohávek
Prof. Dr. Renáta Hótová

Spis treści

Auctorium – o Autorach	VII
<i>Alexander J. Bělohávek</i>	VII
<i>Renáta Hótová</i>	IX
Gratiarum – Podziękowanie	XI
Index Compendiorum – Wykaz skrótów	XXVII
I. Wstęp	1
II. Biegli w krajowym i międzynarodowym środowisku prawnym	4
II.1. Uwagi wstępne	4
II.2. Przedmiot i cel ekspertyz biegłych	5
II.3. Prawo jako przedmiot ekspertyz biegłych	6
II.3.1. Opinie biegłych w kwestiach prawnych w środowisku międzynarodowym a zasada <i>iura novit curia</i>	6
II.3.2. Wydawanie opinii biegłych w kwestiach prawnych w wybranych państwach	8
II.3.2.1. [DEU] NIEMCY	8
II.3.2.2. [PRT] PORTUGALIA	10
II.3.2.3. [SUI] SZWAJCARIA	11
II.3.3. Prawo obce jako kwestia stanu faktycznego w niektórych systemach <i>common law</i>	13
II.4. Status oraz działalność biegłych w krajowych systemach prawnych	15
II.4.1. Pozycja biegłych w systemach sądowych na poziomie krajowym	15
II.4.2. Specyficzne cechy przepisów krajowych regulujące działalność biegłych w wybranych krajach	17
II.4.2.1. [AUS] AUSTRALIA	17
a) Wstęp oraz postępowanie kontradiktoryjne (sądowe)	17
b) Postępowanie arbitrażowe	18
II.4.2.2. [BEL] BELGIA	19
a) Sądowe postępowanie cywilne	19
b) Sądowe postępowanie karne	19
c) Postępowanie arbitrażowe	20
II.4.2.3. [BGR] BUŁGARIA	21
a) Sądowe postępowanie cywilne	21
b) Sądowe postępowanie karne	23
c) Postępowanie arbitrażowe	25

II.4.2.4.	[CAN] KANADA	27
	a) Wstęp	27
	b) Postępowanie arbitrażowe	27
II.4.2.5.	[CZE] REPUBLIKA CZESKA	28
	a) Prawne regulacje działalności biegłych	28
	b) Opinia biegłego a wycena	29
	c) Wykonywanie działalności biegłego	30
	d) Biegli, instytuty ekspertyz sądowych oraz działalność innych ekspertów i rzeczoznawców	35
	e) Wymagania stawiane biegłym	37
	f) Lista biegłych	37
	g) Procedura przygotowania opinii biegłego	38
	(i) Wybór i wyznaczenie (tzw. powołanie) biegłego ..	38
	(ii) Współpraca z biegłym – informacje, założenia i ograniczenia	41
	(iii) Sporządzenie opinii biegłego	43
	(iv) Przekazanie wyniku pracy – opinii biegłego	45
	h) Wynagradzanie biegłych	45
II.4.2.6.	[DEU] NIEMCY	46
	a) Wstęp (system izb zawodowych oraz stowarzyszeń specjalistów)	46
	b) Sądowe postępowanie cywilne	47
	c) Biegli powoływani przez sąd	48
	d) Biegli wyznaczani przez strony	50
	e) Sądowe postępowanie karne	50
	f) Postępowanie arbitrażowe	53
II.4.2.7.	[DNK] DANIA	54
	a) Sądowe postępowanie cywilne	54
	b) Postępowanie arbitrażowe	55
II.4.2.8.	[EST] ESTONIA	55
	a) Sądowe postępowanie cywilne	55
	b) Sądowe postępowanie karne	58
II.4.2.9.	[FIN] FINLANDIA	59
	a) Sądowe postępowanie cywilne i karne	59
	b) Postępowanie arbitrażowe	60
II.4.2.10.	[GBR-ENG] ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ – ANGLIA I WALIA	61
	a) Wstęp	61
	b) Sądowe postępowanie cywilne	61
	(i) Biegli (wyznaczani przez strony przy współpracy z sądem / za zgodą sądu)	61

	(ii) Doradca sądu (<i>assessor</i>)	65
	c) Szczególny status biegłych w postępowaniach w sprawach opartych na przepisach prawa rodzinnego	66
	d) Sądowe postępowanie karne	66
	e) Postępowanie arbitrażowe	68
II.4.2.11.	[GBR–SCO] ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANII I IRLANDII PÓŁNOCNEJ – SZKOCJA	69
	a) Wstęp	69
	b) Sądowe postępowanie cywilne	69
	(i) Biegli (wyznaczeni przez strony przy współpracy z sądem / za zgodą sądu)	69
	(ii) Doradca sądu (<i>assessor</i>)	71
	c) Sądowe postępowanie karne	71
	d) Postępowanie arbitrażowe	73
II.4.2.12.	[IRL] IRLANDIA	74
	a) Sądowe postępowanie cywilne	74
	b) Postępowanie w sprawach opartych na przepisach prawa rodzinnego	74
	c) Postępowanie w sprawach handlowych	75
	d) Postępowanie w sprawach konkurencji gospodarczej	75
	e) Postępowanie karne	75
	f) Postępowanie arbitrażowe	76
II.4.2.13.	[ITA] WŁOCHY	76
	a) Sądowe postępowanie cywilne	76
	b) Sądowe postępowanie karne	77
	c) Postępowanie arbitrażowe	77
II.4.2.14.	[LVA] ŁOTWA	77
	a) Sądowe postępowanie cywilne	77
	b) Biegły powołany	79
II.4.2.15.	[NLD] HOLANDIA	79
	a) Postępowanie karne	79
	b) Postępowanie arbitrażowe	81
II.4.2.16.	[NOR] NORWEGIA	82
	a) Sądowe postępowanie karne	82
	(i) Biegli powoływani przez sąd	82
	(ii) Biegli wyznaczeni przez strony	84
	b) Postępowanie arbitrażowe	84
II.4.2.17.	[POL] POLSKA	85
	a) Wstęp	85
	b) System ustanawiania biegłych	85
	c) Warunki podmiotowe ustanowienia biegłym	86

	d) Sądowe postępowanie cywilne	87
	e) Sądowe postępowanie karne	91
	f) Postępowanie arbitrażowe	95
II.4.2.18.	[RUS] ROSJA	97
	a) Sądowe postępowanie cywilne	97
	b) Sądowe postępowanie karne	100
	(i) Status biegłego w sądowym postępowaniu karnym	100
	(ii) Ekspert (<i>specialist</i>)	101
	c) Postępowanie egzekucyjne	102
	d) Postępowanie arbitrażowe	103
II.4.2.19.	[SUI] SZWAJCARIA	104
	a) Sądowe postępowanie cywilne	104
	b) Sądowe postępowanie karne	104
	c) Postępowanie arbitrażowe	105
II.4.2.20.	[SWE] SZWECJA	105
	a) Sądowe postępowanie cywilne	105
	(i) Biegły powołany przez sąd	105
	(ii) Biegły wyznaczony przez stronę	107
	b) Postępowanie arbitrażowe	107
II.4.2.21.	[USA] STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI	108
	a) Wstęp	108
	b) Biegli wyznaczani przez strony	109
	c) Biegli powoływani przez sąd	110
II.5.	Korzystanie z biegłych przez trybunały międzynarodowe	110
II.6.	Biegli w postępowaniu arbitrażowym a zmodyfikowana postać zasady <i>iura novit curia</i>	111
III.	Biegli w międzynarodowym postępowaniu sądowym (spornym)	113
III.1.	Uwagi wstępne	113
III.2.	Jednolite międzynarodowe zasady i dyrektywy	115
III.2.1.	Europejska Konwencja Praw Człowieka (EKPC) oraz Regulamin Europejskiego Trybunału Praw Człowieka (ETPC)	115
III.2.2.	Statut i regulamin postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości (Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej / ETS)	116
III.2.3.	Regulamin Trybunału Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA)	117
III.2.4.	Zasady międzynarodowego postępowania cywilnego (UNIDROIT)	118

III.3.	Konwencje haskie (konwencje HCCH)	119
III.4.	Prawo UE	121
III.4.1.	Rozporządzenie Rady w sprawie współpracy między sądami Państw Członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych	121
III.4.2.	Rozporządzenie Rady w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz Konwencja lugańska o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych	122
III.5.	Praktyka międzynarodowych trybunałów cywilnych i karnych	123
III.5.1.	Praktyka trybunałów europejskich	123
III.5.2.	Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości (ICJ)	125
III.5.3.	Dygresja: praktyka międzynarodowych trybunałów karnych	127
III.5.3.1.	Międzynarodowy Trybunał Karny dla byłej Jugosławii	127
III.5.3.2.	Międzynarodowy Trybunał Karny (<i>International Criminal Court</i>)	130
III.6.	Specyficzne problemy związane z biegłymi w postępowaniu cywilnym	131
III.6.1.	Niezależność biegłego	131
III.6.2.	Reguły procesowe oraz praktyka ETS i Sądu	132
III.6.2.1.	Statut i regulamin ETS	132
III.6.2.2.	Orzecznictwo ETS i Sądu	133
III.6.3.	Praktyka ETPC	134
III.6.3.1.	Regulamin ETPC	134
III.6.3.2.	Orzecznictwo ETPC	134
III.6.4.	Znaczenie wyroku sądu angielskiego w sprawie <i>Ikarian Reefer</i> dla praktyki międzynarodowej	135
III.7.	Immunitet	138
III.8.	Warunki powoływania oraz regulaminy trybunałów międzynarodowych	139
III.8.1.	Stosowanie prawa do powoływania biegłego przed trybunałami europejskimi	139
III.8.2.	Prawo stron do wyznaczenia biegłego	144
III.8.3.	Postępowanie w celu powołania biegłego przez sąd lub strony	145
III.8.4.	Zasady UNIDROIT	147
III.9.	Wartość dowodowa opinii biegłego	147
III.9.1.	Uwagi ogólne dotyczące opinii biegłego	147
III.9.2.	Praktyka ETPC	148

III.10.	Prawidłowy proces – przesłuchanie biegłego	150
III.10.1.	Prawo stron do przesłuchania biegłego i zbadania jego opinii	150
III.10.1.1.	Praktyka ETS i Sądu	150
III.10.1.2.	Praktyka ETPC	151
III.10.2.	Zasady procesowe dotyczące przesłuchania biegłych	153
III.10.2.1.	Praktyka ETS i Sądu	153
III.10.2.2.	Praktyka ETPC	154
III.11.	Korzystanie z biegłych przy wycenie	155
III.12.	Ograniczenie dopuszczalnego zakresu opinii biegłego	157
III.13.	Problemy na etapie egzekucji	158
IV.	Biegli w międzynarodowym postępowaniu arbitrażowym	162
IV.1.	Praktyka trybunałów arbitrażowych w sprawach międzynarodowych	162
IV.1.1.	Znaczenie dowodu z opinii biegłego w międzynarodowym postępowaniu arbitrażowym	162
IV.1.2.	Znaczące różnice w porównaniu z postępowaniem sądowym	164
IV.2.	Międzynarodowe reguły i procedury zunifikowane oraz pozostałe	168
IV.2.1.	Znaczenie zunifikowanych reguł międzynarodowych	168
IV.2.2.	Regulamin IBA przeprowadzania dowodów w arbitrażu międzynarodowym (2010)	169
IV.2.3.	UNCITRAL (Regulamin UNCITRAL oraz Ustawa modelowa UNCITRAL)	170
IV.2.3.1.	Regulamin UNCITRAL	170
	a) Regulamin UNCITRAL 1976 (art. 27 Regulaminu UNCITRAL 1976) oraz znaczenie Regulaminu UNCITRAL i różnice w porównaniu z innymi regulaminami	170
	b) Regulamin UNCITRAL 2010 (art. 29 Regulaminu UNCITRAL 2010)	172
IV.2.3.2.	Ustawa modelowa UNCITRAL	176
IV.2.4.	<i>ICC Rules</i>	178
IV.2.5.	Pozostałe zasady postępowania arbitrażowego (wybór)	179
	a) Tzw. Regulamin wiedeński (<i>Wiener Regeln / Vienna Rules</i>) – Regulamin postępowania arbitrażowego Izby Gospodarczej Austrii – <i>Internationales Schiedsgericht der Handelskammer Österreich</i>	180

	b) Regulamin postępowania arbitrażowego Sztokholmskiej Izby Handlowej (SCC)	183
	c) Regulamin Londyńskiego Sądu Arbitrażu Międzynarodowego – <i>London Court of International Arbitration (LCIA)</i>	184
IV.3.	Zagadnienia i kwestie częściowe oraz szczególne związane z powoływaniem (wyznaczaniem) biegłych, składaniem, sporządzaniem i oceną opinii biegłych	185
IV.3.1.	Warunki powoływania (rejestracja, lista, narodowość, wymagania kwalifikacyjne)	185
IV.3.2.	Prawo uczestników oraz prawo zespołów orzekających do wyznaczenia biegłego (zasady, typy pytań stawianych biegłym)	188
IV.3.3.	Niezależność	190
IV.3.4.	Wartość dowodowa opinii biegłego wyznaczonego przez uczestnika oraz opinii biegłego powołanego przez trybunał	193
IV.3.5.	Sprawiedliwy proces/prawo uczestnika do obrony – działania prewencyjne trybunału arbitrażowego w ramach przesłuchiwania stron oraz w fazie przygotowania opinii biegłego	196
IV.3.6.	Ciężar dowodu (prawo żądania powołania biegłego [warunki wyznaczenia biegłego przez stronę], ciężar dowodu oraz alternatywa dla opinii biegłego)	198
IV.3.7.	Ograniczenia dopuszczalnego zakresu opinii biegłego, np. w zakresie problematyki technicznej, prawnej, faktycznej (prawo jako pytanie dotyczące stanu faktycznego a problem procesowy) – wykorzystanie biegłych przy wycenie (cena przedmiotu umowy; odszkodowanie, wyliczenie strat)	203
IV.3.8.	Ocena opinii biegłego oraz konfrontacyjne przesłuchania biegłych, porównywanie zeznań biegłych (tzw. technika <i>Witness/Expert conferencing</i>)	207
	a) Kryteria oceny opinii biegłego	207
	b) Zarzuty dotyczące biegłych i opinii biegłego oraz ich oceny	208
	c) Konfrontacja biegłych	210
IV.3.9.	Wykonanie wyroku trybunału arbitrażowego a opinie biegłych	214
IV.3.9.1.	Konwencja nowojorska o uznawaniu i wykonywaniu zagranicznych orzeczeń arbitrażowych	214